

ИЛАНА ОЛЕЙНИК



БЕЗ САХАРА
СТИХОТВОРЕНИЯ

Илана Олейник
Без сахара. Стишата

«Издательские решения»

Олейник И. Г.

Без сахара. Стишата / И. Г. Олейник — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-902259-2

Для Вас с любовью. От всей души. Дарю частичку своего сердца. Без масок, красок подлой лжи. Дарю огонь. Чтоб Вам согреться. Не судите строго...

ISBN 978-5-44-902259-2

© Олейник И. Г.
© Издательские решения

Содержание

Погибшая душа	6
Всё Зае***ло	7
Дніпропетровськ	8
Шумлять тихо верболози	9
Гори гори моя любовь	10
Жизнь игра а люди в ней актеры	11
Хочу прожить я жизнь красиво	12
Радуйся жизни	13
Італія	14
Мій сивий сокіл	15
А надо научиться уходить...	16
А Я ТЕБЕ...	17
Біль	18
Боляче	20
Берізка	21
Бессонница	22
Брату	23
БЫВАЕТ ХОЧЕТЬСЯ	24
Відчай	25
Своя Війна	26
Вітер	27
ВЕРБИ	28
Веселка	29
Игра	30
Діду	31
Давай Просто Будемо Разом	32
Конец ознакомительного фрагмента.	33

Без сахара Стишата

Илана Геннадиевна Олейник

© Илана Геннадиевна Олейник, 2018

ISBN 978-5-4490-2259-2

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Погибшая душа

Душа погибла,
Любовь отцвела
И яблоком сгнила
На ветке.
Я всю себя
До тла сожгла,
Но сердце
Еще чуть-чуть в клетке.

Тебя не зову
И тобой не живу,
Прошло
Эту боль я забыла
Ушло на яву
И уже
На яву
Не помню
Как всё это было....

2017

Всё Зае***ло

Всё зае*ало
Или за**бло
Пошли все
На х...й,
Кто да не сомной,
Устало сердце
Больно разбивать,
В любви ты клялся,
А теперь чужой.
Как зае*али
лживые друзья,
Игра в любовь
И ваша сука страсть,
Хотелось верить, верить!!!
Но нельзя
И боль з душою
Намертво срослась.
Прости меня
Моя родная мать,
Не так живу
И всё как-то нето,
Устала ядом сердце раздирать,
Я вроде что-то,
А ведь я некто.
И если мам
Уйду я навсегда,
Ты с грустью
Обомне не вспоминай
Простите все
За это и за то,
Простите все
И мамочка прощай...

2017.Л.К

Дніпропетровськ

Сонне місто ще тихо дрімало,
Десь кричав
Вдалині щось трамвай,
А я знову тебе покохала,
Самий рідний
Дніпровський мій край.

Я тебе вже давно не бачила,
Але світло Ти в серці моїм,
Тебе доля мені призначила,
Щоб родилася в краї
Я цім.

Ну привіт!
Моє місто та річенька!
Мій
Могутній та сивий Дніпро!
Що мені Закарпатська Смеріченька?
Здравствуй степ!
Привіт рідне село!

Тут лиш серце
Від туги звільняється,
А свобода дай
Душу п'янить,
Тільки тут лиш вона розправляється,
Разом з вітром у небі летить...

2012

Шумлять тихо верболози

Шумлять тихо верболози,
Коло нашого ставка,
Соловейко свої сльози,
День і ніч там пролива,
Все співає
Милу пісню,
Про Україноньку мою,
Все співає і співає...
А я слухати люблю.
Тай дивитися на небо,
Впасти в густую траву,
І сказати небу,
Небо як я землю цю люблю!
Соловейка що співає,
І зозулю кує
І Вербички
Й Водограї,
Бо це рідне
Це своє!
І не треба мені
Раю у чужім якімсь краю,
Краще Матінки
Немає бо я так її люблю!!!

2018

Гори гори моя любовь

Гори гори моя любовь
Гори прошу я не сгорай,
Хочу увидеть его вновь,
Ты силу дай
Ты смелость дай.
Я ведь теряла
В жизни всех,
И опускалася
На одно,
А я хочу всё в небо
Вверх!
Любви красивой
Как в кино.
О сколько было
Серых дней,
О сколько?!
И не сосчитать,
Хочу желанной
Быть твоей,
Хочу люблю
Тебе шептать.
Не знаю что будет
Потом.
Ведь чувствами
Нельзя играть,
Прошу
Воспламенись огнем,
Моя любовь
Моя печаль

2018

Жизнь игра а люди в ней актеры

*****»

Жизнь игра
А люди в ней актеры
Шекспир когда-то так сказал,
То драма вижу
Слёзы ссоры,
То звонкий смех
Весь наполняет зал.
Под маскою скрывают
Часто лица,
И не видать реального
Смельца,
Мы часто путаем
Невинный иль убийца?
За гримом
Не увидишь подлеца.
Кружится жизнь
Как в ярком карнавале
Мелькают маски,
лица имена...
И слышен смех
Овацыи и в зале,
То радость
Грёзы
Или пустота...

2018

Хочу прожить я жизнь красиво

Хочу прожить
Я жизнь красиво,
Чтоб не жалеть
Мне не о чём,
Чтоб не было
Мне так тоскливо,
Душа не плакала дождём.
Если ушиблась я упала?
Что ж гордо встану
Поднимусь,
Я в жизни много
Настрадала.
Теперь от боли
Улыбнусь.
И сколько б жизнь,
Меня не была,
Только сильнее буду я.
И хоть она мне
Насолила,
Но мне плевать,
Она моя.
Я верю
Будет всё как надо,
Я встречусь
С яркою звездой,
Ведь за страдания есть награда
Да за ту боль
Ведь есть покой?
И пусть
Та судьба
Рекой несется,
Чистой бурною рекой.
Да надо мной
Пусть светит солнце
И дождь обходит
Стороной.
Пусть ветер ветер,
Вольный ветер,
Подарит силу мне свою,
Недаром я на этом свете,
Люблю страдаю
И горю...

2018

Радуйся жизни

Живи и радуйся
Ты жизни
Не жалеете да о былом,
Полюби свою отчизну,
полюби родимый дом.
Цени то что ты имеешь,
И не упускай свое,
Никогда не пожалеешь,
И не скажешь ё-моё.
Улыбнись всему
Ты миру,
Грусть свою
Уйми забудь,
Не твори себе кумира,
А собой всегда друг будь,
И тогда накроет ангел
Белым ласковым крылом,
И ты будешь рад и счастлив,
Радость та наполнит дом.
И удача белой птицей,
Постучит тебе в окно,
И на руку приземлиться
Не покинет уж ее.
И запомни правду эту,
На земле живут лишь раз,
Ты поверь,
Поверь поэту,
Ты живи живи сейча

2018

Італія

Італія вино
Високі гори,
Гарячі та відчинені
Серця,
Салями, монцарела,
Сине море,
А хочеться Дніпра
Та шей сальця.

А хочеться
Знайомими стежками,
Пройтися з тими
Кого так люблю,
Зігріти душу
Соняхів полями,
А тут лиш час
Роки свої гублю.

Мое село
Маленька Батьківщина,
Але така
Прекрасна і проста,
І, гріє серце
І думками Лину
І посмішка лягає
На уста...

2017

Мій сивий сокіл

Мій сивий сокіл
Мій степний орел,
Мій любий дідо
Де тебе шукати?
Тебе нема
Ти вже давно помер,
Твій образ вмію
В серці воскрешати.
Так хочеться
Крутнути час назад,
Де ти живий
Все просто й зрозуміло,
Де я мала
А ти такий смішний,
Де я сапаю буряки невміло.
Де наша піч
Бабуся кіт Сірко,
Де тихе щастя
Крила розкидало,
Де ти мій любий
Дідо мій Славко?
Чому пішов?
Чому тебе не стало?
Невистачає так твого тепла,
Ніхто не називає
Мене внуця,
А стежка вдаль
Мене десь завела
І ні вперед, назад не повернувся.

А надо научиться уходить...

А надо научиться уходить,
Вычеркивать из жизни
Всё пустое,
Бессмысленные слезы
Да не лить,
И не жалеть
Что кто-то не с тобою.

Ты знай что всегда
Рядом только Бог,
И даже наша тень
Нам изменяет,
И шансов много
Много есть дорог,
Лишь жизнь звездою
Всего раз сияет.

И задыхаясь от своих обид,
Удерживая того
Кто не нужен,
Лишь только
Нам от этого болит,
Лишь только ты
От этого простужен.

Я вновь начну
Всё с чистого листа,
Ведь прошлое
Иллюзия и бред,
И поцелую жизнь
В её уста,
И лишь вперёд
На свет
На свет, на свет...

2017.02.24

А Я ТЕБЕ...

А я тебе
Не можу все забути,
Як сіль морська
Цілунок на вустах,
Але тобі
Усе це не збагнути
Бо ти живеш
В своїх дивних світах.

Тебе я бачу
Лиш перед собою,
Всі інші наче тіні не мое,
Та що мені робити
З той любов'ю?
Яка лиш лезом
З слів у серце б'є.

Тобі кричу
А ти мене не чуєш,
Дивлюся в очі
Бачу тільки лід
За що ти так?
За що мене катуєш?
Вбиваєш в серце
Свій кривавий слід.

Ми зовсім різні
Це я добре знаю,
Тебе забути
Знов і знов клянусь,
Та все ж мов хвора
Номер набираю,
Хоч знаю зараз
Що брехні нап'юсь.

Навіщо доля
Гру зі мною зіграла?
Навіщо ти на той мій шлях зайшов?
Ой ліпше я тебе да не кохала,

2017. Ілана Олійник

Біль

Не пускає біль
Не відпускає,
Холодний дощ
В душі
Ще не пройшов,
І серце
Безнадійно
Ще кохає,
А ти пішов
Ти все одно
Пішов.

Я знову плачу
Номер набираю,
У відчаю кричу
Якісь слова,
У відповідь лиш чую
Не кохаю,
Образ каміння
Кругом голова.

А пам'ятаєш в очі
Ти дивився?
І говорив
Що хочу чути я,
Сказав мені
Що знову загорівся,
Ти говорив
Що тільки я твоя.

Тепер фінал
І маска твоя знята,
Моя душа
Розтріляна дрежить,
Ти ж був коханим
Тепер бачу ката,
І кров отруйна
В венах не біжить.

Але нічого
Треба далі жити,
Любов мов гра
Мов фішки в казино,
Не мій розклад

То що ж тепер робити,
Віддала все
Отримала
Дзеро...

Боляче

Так хочеться ще раз дивитись в очі,
Відчути губ медовий аромат,
А я без тебе жити да не хочу,
Але фінал час не вернеш назат...

Я чую за спиной тяжкі кроки,
Все обертаюсь, а тебе немає,
Хвилини тянуться мов зліі, зимні роки,
І відчай Серце просто роздирає.

Твої слова летіли мов каміння
Мов кулі постріл, удар батіга,
В моїй душі лишилось тільки тління,
Ціна кохання надто дорога.

В душі моїй тепер лиш порожнеча,
Жахливий біль, це все що ти лишив,
Що день, що ніч, для мене сірий вечір,
Ти мене знай
Да без ножа убив!!!!!!!!!!!! (((

Берізка

Заросли травою
Хата та садок,
Місяць загубився
Між тонких гілок.
А струнка берізка
В воду зазирає,
Бо в старій криниці
Сережки купає.
Хоче бути гарна
Й завжди молодою,
Тому мие личко
чистою водою.
Думає що місяць
Лиш її кохає,
Що він лиш над нею
Та для неї сяє.
І не знає бідна
Та й не хоче знати,
Не одній він ходить
Листя цілувати.
Не одній красуні
Він так ніжно сяє,
Що жонатий з Сонцем
Це ніхто не знає.
Та й що він холодний
Хитрий та мінливий,
І такий далекий,
Хоч й такий красивий.

2017 Ілана Ілана Оlinik

Бессонница

Бессонница

Кружит ностальгия,
И бьёт тяжкой рукою по плечу,
Луна всё шурит глазенки косые,
А я опять назад в мыслях лечу.

Я помню снег как в сахаре рябина,
Да вся земля собралась под венец,
Моя Великая Святая Украина,
Где милый дом где мама и отец.

Я помню с братом в снежки мы играли,
Съезжали с горки на старой клеёнке,
То на тачанках по льду разъезжали,
Не уставали не гасли силёнки.

Я помню бабушка нас с Серёгой звала,
Что б мы поели вкусных пирожков,
«Ну хватит бегать, гриппа не хватало!
Ану ка греться! Дед неси нам дров!»

И печка пела и тепло ворчала,
А нам ещё хотелось погулять,
Бабуля тихо головой качала,
А мы смеялись не желали спать.

И вечер опускал брови густые,
Да сыпал звёздами,
как блёстками на платье,
Плела зима кружева голубые
И утопало всё в её объятых.

2017. Ilana Olinik

Брату

Привіт мій брате, мій герою,
Ти розкажи чи в ночі слав?
Ми вже давно не бачились з тобою,
Бо лютий ворог у нас спокій вкрав.

Я знаю що тобі там дуже тяжко, не гріє рук холодної автомат,
На серці біль, а на душі важко, важко,
Тримайся мій козаче, мій солдат.

І пам'ятай тебе чекає мати,
Синочок маленький, дружина, сім'я,
Ти повертайся живим! Живим! до хати,
Повік не згасне зіронька твоя.

Козацька честь ніколи не вмирає,
Козацька кров завжди, завжди жива,
Вона вогнем, вогнем святим палає,
І прийде слава України нова.

Я вірю буде жити Україна,
Я вірю ми до щастя все ж прийдем,
І знову буде квітнути калина,
Цілована сонцем і дощем.

БЫВАЕТ ХОЧЕТЬСЯ

Бывает хочется
Сойти сума,
Бывает хочется
Без памяти влюбиться,
Бывает хочется
Отпить вина
Или вконец отчаянно напиться.
Бывает хочется
Всё с чистого листа,
Бывает хочется
Фортуны бесконечной,
Сказать всю правду
Что таят уста,
И быть красивой
Молодой и вечной.
Бывает хочется
Всё горе проорать,
До хрипа всё что в сердце
Накопилось,
Бывает хочется
Молчать, молчать,
Молчать...
И слушать только
Чтобы сердце билось.
Бывает хочется
Ту душеньку достать,
И полоскать
От боли слёз и грязи,
Бывает хочется
Те стены поламать
Чтобы ушли подонки
Все и мрази.
Бывает хочется
Шедевр написать,
Где солнце, солнце,
Светом всё сияет,
Бывает хочется!!...
Но как это начать?
Иду, иду
А сил всё не хватает...

2017. Ilana Olinik

Відчай

У відчаї хотілося кричати,
І біль у серці гострий задушити,
І губи до крові кусати, так кусати,
Але десь щось підказувало жити.

Стіна, стіна і сльози мов каміння,
На руки падають, обшарпуючи душу,
Німі, страшні, страшні переживання,
Я їх забути і прогнати мушу.

Чорна, довга, замулена дорога,
Змією в'ється і з під ніг тікає,
І я кричу, кричу! О ради Бога
Коли це все закінчиться благаю?!

Але сама, сама немов у пастці,
Я роблю крок і падаю до низу,
І ходить лихо да в прекрасній
Масці,
І крадиться як кішка по карнизу.

Але я вірю, що біда минеться,
Фортуна знов протягне свої руки,
І тихо, ніжно, дружньо усміхнеться,
І затамує біль від втрати та розлуки...)

Своя Війна

У кожного в душі
Своя війна,
Солодкий рай
Та пекло божевільне,
І келих горя, радості
Сповна,
Ми випиваєм
аж до домовиння.
Слова мов кулі
Все свистять, свистять...
Когось минають,
Ранять чи вбивають,
У когось душі
Тихо мерехтять,
А в когось
Ярим полум'ям
Палають.
Хтось завжди
Все отримує своє,
Та кропить
Карти під свою удачу,
А хтось
По совісті
Втрачає все що є,
Черствий окраець горя
Їсть на здачу.
І кожен шлях
Свій обирає сам,
Але є Бог
Який уже все знає,
І кожному
Да буде по ділам,
Але все ж буде так
Як Бог бажає.

2017Л.К

Вітер

А в серці вітер не вщухав,
Знов снишся ти мені що ночі,
Навіщо світ ти весь забрав?
Став чорним він як твої очі.

А я готова була йти,
По лезу, шклові чи багнюці,
Лиш би з тобою
Тільки ти
І ні хвилиноньки в розлуці.

А ти мене да не кохав,
Бо ти душі й честі не маєш,
Всього себе давно продав,
Тепер лиш інших убиваєш.

Ти вже пішов тебе нема,
Але пече, болить від зради,
Твоя брехня, фальшива гра,
Шматрає мене від досади.

А коли вмерли почуття,
То сонце в небі не так гріє,
І нема віри в майбуття,
І серце в грудях каменіє...

2017.

ВЕРБИ

А верби над ставочком
Похилилися,
Полощуть свої коси
У воді,
І зорями кульбабки
Розстелилися,
Весною пахнуть
Трави молоді.
І все промінням
Сонячним осяяне,
Роса блищить
На листях мов кришталь,
І серце щире, вільне,
Неприкаянне,
Ще не пізнало біль, любовь,
Чи жаль.
І хочеться коли закрию очі,
Лишити все
Вернути час назад,
Дитинства світлого
Години дні і ночі,
Де Милій дім,

Веселка

Життя дарує кожному своє,
Хтось в златі та в розбраті потопає,
Комусь ланцюг з нещастя
Доля кує,
Комусь дає а в когось забирає.

Життя мов Веселка
Із різних кольорів,
І чорні, сині
Але всі прекрасні,
Бо Бог задумав
І це все створив,
Щоби цінити горе, радість, щастя.

За темной нічу
Сонечко встає,
А після зливи усе оживає,
Ми мов художники
Малюємо своє,
Малюнок, колір
Кожен обирає...

Игра

Вся жизнь игра
Иллюзия сознания,
И каждый примеряет
Себе роль,
О люди
Странные нелепые создания,
Кто кричит плюс
На самом деле ноль.

А кто играет обнажая душу,
И хочет жить
Всех правдою поя,
И стены лжи он начинает рушить
Но жаль что правда
У всех есть своя.

Дороги, море волны,
И дороги,
Куда идти? какую роль играть???
Ну это удавалось
Не многим,
Да просто жить
И свой, свой путь шагать...

Діду

Діду діду
Такий щирий, чуйний,
Сивий сокіл
Мій найкращий друг,
За вікном шумить
Той вітер буйний,
Соловейко заліта на луг.

Я пишу тобі
Коли я плачу,
Але не дойдуть
туди листи,
Гей ти діду
Запальний козаче,
Як мені цей шлях
Перебрести?...

Знаю я
Колись тебе зустріну,
Бо кругом початок є,
Кінець,
Але без твоїх
Порад я гину,
Без тепла
Без чистоти сердець...

2017р. Ілана Оlinik

Давай Просто Будемо Разом

Давай просто
Будемо разом,
Без масок
Без слів
Без прикрас,
Любов хай засяє алмазом
В останній
чи мов в перший раз...

Не треба
Пустих обіцянок,
Ти просто
Мене пригорни,
Хай в серці
Настане світанок,
Це світло з душі
Не жени...

Давай просто
Будемо жити,
Не погім
Не завтра

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.